

по богословие, третираат въпроса: какъ дошълъ Христосъ, какъ живѣлъ и т. н. Не, силата не е тамъ. Богословътъ трѣбва да е прѣживѣлъ тия нѣща. Той трѣбва да е почувствувалъ Любовта въ душата си и тя е разтърсила отъ дъно сърцето му. Тази Любовъ не трѣбва само да го разтърси, но да тури въ движение и сърцето, и ума, и волята му, та тогавъ да иде да слѣдва по богословие. И като излѣзе отъ тамъ, да нѣма никакъвъ товаръ на гърба си и да не мисли нищо за осигуряване: че трѣбвало да стане чиновникъ, за да се прѣхранва, или каквото и да е друго. Ето защо отпадатъ богословскитѣ училища. И въ Америка сжщо, много малко съзнателни студенти има по богословие.

Сега, въ съврѣменната окултна наука има една опасностъ. Тя прѣдставлява школа на сърцето, прѣди всичко, школа на съзнанието, а не школа на ума. А вторично отъ туй съзнание се заражда, вече опитната наука, която лежи върху една морална база. Тогавъ природата разкрива недрата на своитѣ тайни. Нѣмашъ ли, обаче свѣтлината на съзнанието, природата държи всичкитѣ свои врати затворени. И сега, мнозина сж ме питали, какво трѣбва да правятъ. — Ще слушате душата си. Първиятъ лжчъ, който душата е пратила до сърцето ви е съзнанието. Нѣма